

Sygn. akt II CZ 76/06

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K.S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Lasom Państwowym Nadleśnictwu

o zapłatę i wydanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 października 2006 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 lutego 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca zażalenie w części dotyczącej oddalenia wniosku
powódki o przywrócenie terminu;
oddala zażalenie w pozostałej części.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2006 r. Sąd Apelacyjny: 1) oddalił wniosek powódki K.S. o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 6 października 2004 r. i jego doręczenie i 2) odrzucił wniosek powódki o sporządzenie uzasadnienia wymienionego wyroku i jego doręczenie. Sąd Apelacyjny wskazał, że termin do żądania doręczenia wyroku z uzasadnieniem upłynął w dniu 13 października 2004 r. i wnioski powódki z dnia 14 i 13 października 2004 r. o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, jako wniesione w dniach 14 i 15 października 2004 r., odrzucone zostały przez ten Sąd postanowieniem z dnia 10 listopada 2004 r., a zażalenie powódki na to postanowienie Sąd Najwyższy oddalił postanowieniem z dnia 9 marca 2005 r. Według Sądu Apelacyjnego wniosek o przywrócenie terminu w istocie zmierza do wzruszenia skutków tego postanowienia. Niemniej Sąd Apelacyjny przeprowadził postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, kiedy został wniesiony wniosek z dnia 13 października 2004 r. i ustalił, m.in. na podstawie opinii biegłych, że miało to miejsce w dniu 15 października 2004 r. Okoliczności, które powołała powódka na uzasadnienie wniosku o przywrócenie terminu, zdaniem Sądu Apelacyjnego w żadnym razie nie stanowią o braku zawinienia pełnomocnika powódki w nie dochowaniu terminu. Zaniechanie pełnomocnika obciąża zaś samą stronę.

Postanowienie wymienione na wstępie powódka zaskarżyła w całości. Zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu błędną ocenę opinii biegłych i okoliczności związanych z wniesieniem drugiego z wniosków o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, które doprowadziły Sąd do uznania, że wniosek ten został wniesiony w dniu 15, a nie 13 października 2004 r. Podniosła, że jej pełnomocnik dołożył należytej staranności w wykazaniu, że zdarzenie to miało miejsce w dniu 13 października 2004 r. i, że uprawdopodobniła, iż działała bez swojej winy. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem nie jest postanowieniem kończącym postępowanie. Przeto na postanowienie takie, stosownie do art. 394¹ § 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego nie przysługuje. Zażalenie powódki w tym zakresie (pkt 1 zaskarżonego postanowienia) należało zatem odrzucić (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ oraz art. 373 i 371 k.p.c.).

2. Jak wynika z uzasadnienia zażalenia, skarżąca w istocie kwestionuje prawidłowość oddalenia jej wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 października 2004 r., czego konsekwencją stało się postanowienie o odrzuceniu wniosku o dokonanie tego doręczenia (pkt 2 zaskarżonego postanowienia). Należało więc uznać, że zaskarżając to ostatnie postanowienie powódka wniosła o rozpoznanie poprzedzającego je postanowienia oddalającego jej wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, które nie podlegało zaskarżeniu w drodze zażalenia do Sądu Najwyższego, a które miało wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w postanowieniu o odrzuceniu wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 380 k.p.c.).

To, że złożone przez powódkę wnioski z dnia 14 i 13 października 2004 r. o doręczenie wyroku z uzasadnieniem złożone zostały po terminie przewidzianym w art. 387 § 3 k.p.c., przesądzone zostało postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 listopada 2004 r. i postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2005 r. Opieranie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem na twierdzeniu, że wniosek z dnia 13 października 2004 r. złożony został w terminie, jest nieporozumieniem. Powódka, po prawomocnym odrzuceniu jej wniosków z dnia 13 i 15 października 2004 r., oczywiście mogła wnieść o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, równocześnie składając taki wniosek (art. 169 § 3 k.p.c.). Uprawdopodobnienie przez powódkę okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu, a więc uprawdopodobnienie, że bez swojej winy nie dokonała czynności w terminie (art. 169 § 2 w związku z art. 168 § 1 k.p.c.), powinno dotyczyć okoliczności spóźnionego złożenia nowego wniosku, a nie może

opierać się na twierdzeniu, że wniosek prawomocnie odrzucony był jednakże złożony w terminie. Podważanie w postępowaniu o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, prawomocnie przesądzonej okoliczności, że uprzednio złożony wniosek z dnia 13 października 2004 r. o dokonanie tej czynności był złożony w terminie i przeprowadzanie w tym postępowaniu dowodów mających to wykazać, było niedopuszczalne. Zarzuty zażalenia kwestionujące przyjęcie w zaskarżonym postanowieniu, że wniosek z dnia 13 października 2004 r. o doręczenie wyroku z uzasadnieniem był złożony w terminie, nie mogą zatem odnieść skutku.

Powódka, jak prawidłowo uznał Sąd Apelacyjny, nie uprawdopodobniła, że składając kolejny wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności, nie zawiniła wniesienia tego kolejnego wniosku po terminie. Uprawdopodobnieniem tym nie mogą być twierdzenia i dowody mające świadczyć o złożeniu wcześniejszego wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem (z dnia 13 października 2004 r.) w terminie. Uzasadnienie zażalenia sprowadza się zaś do twierdzeń i zarzutów mających przekonać, że ten wcześniejszy wniosek został złożony w terminie.

Wobec powyższego, skoro brak podstaw do zakwestionowania prawidłowości zaskarżonego postanowienia w części oddalającej wniosek powódki o przywrócenie terminu do wniesienia kolejnego wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku z uzasadnieniem, a uprzednio wniesione wnioski z dnia 14 i 13 października 2004 r. złożone zostały po terminie, zażalenie dotyczące zaskarżonego postanowienia w części odrzucającej – jako wniesiony po terminie – kolejny wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem jest niezasadne i na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. podlegało oddaleniu.